

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVII, БРОЙ 09 (186) • 2009 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Реки от жива вода

„В оня ден ... ще текат води, а из Дома Господен ще бликне извор.“ (Йоил 3:18)

„Живи води ще излязат из Ерусалим, и лете, и зиме ще бъде така.“ (Захария 14:8)

Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие и ще дава сила на костите ти. И ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват.“

(Исаия 58:11)

„Защото ще изливам вода на жадната земя и реки на сухата почва. Ще изливам Духа си на потомството ти.“ (Исаия 44:3)

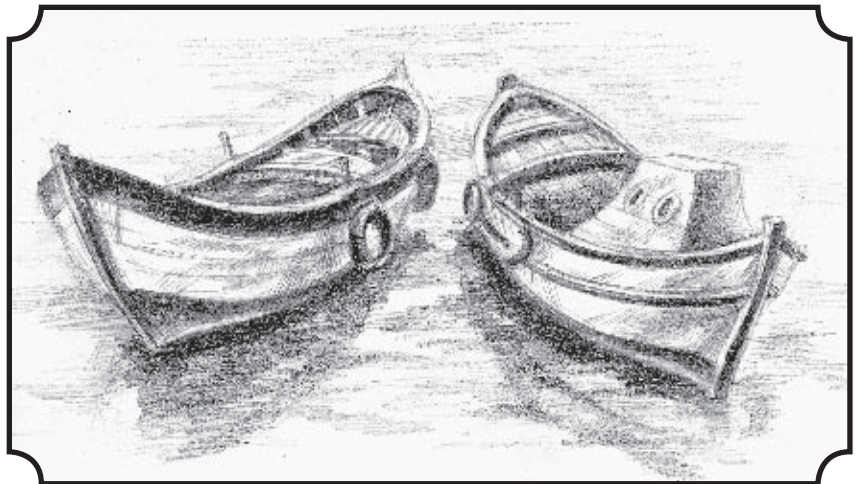
„Ако някой вярва в Мене, реки на жива вода ще потекат от утробата му.“ (Йоана 7:38)

Когато вярващите приемат дара на Святия Дух, те имат пълен с благословение живот. Във всичко, що вършат - успяват.

Хвърли мрежата в дълбокото

„Оттегли ладията към дълбокото и спуснете мрежата за ловитба. А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите за ловитба.“ (Лука 5:4, 5)

Всичко това станало при брега на Генисаретското езеро. Исус видял две спрени ладии и поискал от собственика да се качи на едната, за да може да говори на хората, тъй като прод. на стр. 2 ↗

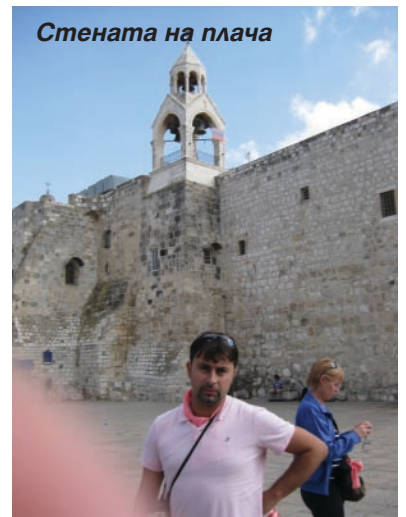
Божи гроб

Израел

През месец септември семейство Владимир и Борислава, заедно с група от България посетиха Светата земя. Те проследиха стъпките на Исус по време на земното Му служение до Разпятие и Възкресение. Дори и участниците в групата, които бяха безбожни, се върнаха вярващи. Впечатленията им са дълбоки и трайни - за цял живот!

Стената на плача

те били много и го притискали.

Собственикът се казвал Симон. Той поканил Исус да се качи и отда-лечил малко ладията от сушата. Исус седнал и започнал да поучава наро-да от ладията.

Евангелист Лука не споменава какво точно Исус ги е поучава, но по-скоро отбелязва онова, което се случва след проповедта. Исус решил да се отблагодари за предоставена-та му лодка. Той не искал да остане длъжник на никого. Освен духовното благословение, което получаваме, когато жертваме нещо за Господа, ние получаваме и материални благо-словения.

Ти би ли отстъпил твоята лодка на Господа. Кога за последен път се е случвало това? Хората много ценят и ревнуват за собствените си вещи, били те лодки, коли или инструмен-ти.

Може би не е било лесно и за Симон да отстъпи лодката, но от чо-вешки срам пред толкова много хора решил да покани Исус в своята лод-ка.

Това е първата стъпка към нео-чаквано благословение. Да поканиш Исус в твоя бизнес. Симон и сътруд-ниците му са търсили пасажите цяла нощ и нищо не са уловили. Изчерпа-ли са физически и духовни сили, умо-рили са се и спрели на брега да при-берат мрежите. Уви, те не са успели да си изкарат за хляба, а камо ли за другите нужди. Всеки рибар имал се-мейство. Издръжката на децата за-висела от риболова.

Нещо като твоя частен бизнес. Като не върви и не върви.

Имах приятел, който помагаше на възрастна госпожа в частния ѝ бизнес. Тя имаше работилница и ма-газин за кулинарни инструменти. Же-ната се разболя и затвори магазина. Хората харесваха този магазин. Той съществуваше цели 60 години. Сега беше заключен и никой не знаеше какво ще се случи по-нататък. Но ето, че божият човек - нейният племенник, поиска от нея благоволение да се оп-ита да отвори и разработи магазина. Лелята му нямаше доверие.

Той застана в пост и молитва и покани Исус в своя магазин. И не-щата потръгнаха. Той поднови регис-трацията, почисти всичко и започна да работи с обездвижените преси на старата уникална манифактура. Хвър-ли средства и труд според Исусовата дума. И нещата тръгнаха. Сега мага-

зинът работи. И хората непрекъснато правят поръчки за инструменти.

Исус възнаграждава смелите, решителните и най-вече трудолюби-вите хора.

Когато Исус казал на Симон да приготви лодката за ловитба, той ре-агирал с досада. „Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме.“ Ще рече, нощта е за улов и ние не успяхме, как ще успеем в това никак-во време. Исус не взел под внимание разочарованието. Той не е рибар, а съветва рибарите. Точно това иска-ме да разбере всеки. Исус е Господ. За него невъзможно нещо няма.

„Оттегли ладията към дълбоко-то.“ Това било казано с внушение за респект и в повелителна форма. Ще рече: „Аз не се интересувам от твоята опитност, но имам свършен план за твоето благословение“. Мно-го хора, когато направят усилия в дадена област, понякога се отчайват и свиват ръце. Нека да чуят гласа на Бога. „Помисли отново - ще откриеш нещо в дълбокото“.

Много хора са виждали как пара-та повдига капака на тенджерата, но само Джеймс Уат в Англия и Ползу-нов използвали силата на парата за построяване на парния локомотив. Много хора са виждали как ябълката пада от дървото, но само Исак Нютон открил закона за гравитацията. Днес, благодарение на този закон хората са построили самолети и ракети, ко-ито преодоляват земното притегляне и така летят в небесата.

Ако искаш да видиш приказния свят на рибите, трябва да се спуснеш надълбоко.

Нешастието на много хора е, че се отчайват и не желаят да напра-вят още един опит. За това е нужна вяра.

„Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог на тия, които Го любят.

А на нас Бог откри това чрез Духа, понеже Духът издирва всичко, даже и божии дълбочини.“

(I Кор. 2:9, 10)

Духовният живот на човек може да премине на повърхността, къде-то неговата житейска ладия да бъде блъскана и завличана от всеки вятър на информация. Другата възможност е човек да навлезе в дълбочините на познанието на Бога. Повърхностният начин на мислене свързва всичко с материалния свят и не прозира, че

има дълбоки духовни закони.

„О, колко дълбоко е богатството на премъдростта и знанието на Бога. Защото кой е познал ума на Госпо-да или кой Му е бил съветник. Защо-то всичко е от Него, чрез Него и за Него, Нему да бъде слава до векове. Амин.“ (Римл. 11:33-36)

Симон, този обикновен рибар, не знаел нищо за чудесата на Бога. Той просто оттеглил лодката към дълбокото. И ето, че чудото стана-ло! Мрежите били препълнени, така щото щели да се скъсат. Започнали да викат на помощ други рибари. На-пълнили две ладии дотолкова, щото щели да потънат.

„Симон, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мен, Господи, защото съм гре-шен човек.“

(Лука 5:8)

Така Исус явил славата Си и Си-мон станал негов последовател.

Само тези, които са готови според Исусовите думи да опитат още веднъж, могат да се радват на чудото от Бога. Изобилието на риба, която била изтеглена от морските дълбо-чини, е като несметното богатство за осветените в божии дълбочини.

Ако искаш да имаш ново начало и да си успешен, спазвай този бо-жествен принцип.

„Но първо търсете Неговото цар-ство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.“

(Матей 6:33)

Молитва за благоуспяване:

Господи Исусе!

Аз Вярвам, че Ти си Господ и Ти си Бог. Вън от Теб няма добро за мен.

Днес смирено заставам пред Теб и Те моля да благословиш мо-ето добро начинание.

Много пъти съм пробвал не-успешно, но с Твоята помощ и главно по Твоята дума аз ще на-правя още един опит.

Вярвам, че си готов да гадеш добри неща на тия, които искат от Тебе.

Твоите очи са върху правег-ните и ушите Ти - към техния Вик.

Благодаря за Всичко на Теб!

Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя; Бог мой, на Когото уповавам.

Амин.

Когато стигнаха на мястото, където е бил кръстен Исус Христос в реката Йордан, българите, вдъхновени от разказа на екскурзовода и от словото на п-р Владимир, решиха да се покръстят.

На снимката вляво те правят публична изповед, че вярват в Исус Христос и обещават да Му служат до края на живота си.

На снимката вдясно те вече са със сияещи лица, родени от вода.

„Истина, истина ти казвам: Ако се не роди някой от Вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. Рогеното от плътта е плът, а рогеното от Духа е дух. Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите от горе.“

(Йоана 3:5-7)

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

Един ден реших да наточа големия кухненски нож. Всичко вървеше добре до мига, в който ножът отхвъркна и се заби до кокала на показалеца ми. Гледката и болката бяха ужасни. Дъщеря ми извика „Татко, да те карам в Пирогов. Да ти зашият пръста, докато е жив.“ Отказах категорично. Превързахме го. Не беше лесно да спрем кръвта. „Бог ще ме излекува. Никъде няма да ходя.“ Мина известно време. Раната зарасна, но не можех напълно да свивам пръстите си. Отидох при личния си лекар. Разказах му случилото се. Трябва да се направи операция. Така няма да се възстановят движенията на пръста.“

Прибрах се в къщи.

„Господи, не искам операция. Ти можеш напълно да ме излекуваш. Нищо няма да кажа в църквата, докато не дойде победата.“

И така, ето ме пред вас, братя и сестри. Ето вижте какво Исус направи. След близо година пръстът ми е напълно здрав. Благодаря на Бога!

Брат Методи, ж.к. Люлин

* * *

Тази събота решихме да купим обувки на сина ми Венци. Той носи 46 номер, а магазинът се намира близо до пазара Георги Кирков. Не

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

предполагаме, че ще има толкова много коли. Венци започна да обикаля с колата, за да намери място за паркиране. Ала напразно! Той се ядоса и каза да се връщаме в къщи. Започнах да се моля: „Боже, помогни ни. Не сме дошли чак от Баня да се връщаме без обувки. Нека намерим място.“ В този момент една кола даде сигнал, че тръгва. Паркирахме на нейното място. Слава на Исуса! Слязохме от колата. Синът ми я погледна и рече: „И паяк да те вземе, тук ще стоиш, докато си купя обувки!“

Върна се доброто ни настроение, а и пазарът ни беше успешен.

Сестра Юлия, гр. Баня

* * *

В три поредни недели на м. октомври тази година празнувахме пет години от построяването на Молитвения дом в Люлин. В първата неделя под ръководството на Доля и Борислава децата имаха своето участие. Те представиха театрална постановка на притчата „Добрия самарянин.“ Пяха и детски духовни песни.

Всички присъстващи им се раздаваха. Накрая осемгодишният Мони с молитва благослови присъстващите и техните домове.

Втората неделя младежите ни

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

изненадаха приятно с тяхната програма, поднесена като новинарско студио, с водещи Жоро и Кремена. Новините бяха реални, с участието и на други младежи - Радостина, Апостол и Дани. А какво ще бъде времето научихме от Мишел Дъгичкова, Емануела Синоптичкова и Младенка Артистичкова, която онагледяваше валежите, бурите, светкавиците и слънчевите дни в нашия живот.

Завършекът на тържествените богослужения беше със специалната програма от еврейски песни и танци. Брат Ганчев обясняваше преди изпълнението текста на всяка песен. А Ирена, Кремена, Галя и Емануела със своите танци под съпровода на еврейска музика ни пренесоха в святата земя. Тийнейджърите и децата отново имаха своето участие с псалми и песни. Епископ Тотев със своята проповед окуражи всички да се посвещаваме в доброто войнстване на вярата. Да устоим докрай. Запалихме петте свещички на огромната торта, дарена от семейство Бела и Христо. Пастор Владимир режеше и раздаваше, а тя все не свършваше. Дори останаха няколко парченца, а бяхме токова много хора.

Колко е хубаво и богоугодно да живеят в единство братя и сестри!

С вяра в Божията почивка

„И така, понеже ни остава обещание да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея. Защото на нас бе донесено едно благовестие, както и на тях; но словото, което те чува, не ги ползва, понеже не се съедини чрез вяра в онези, които го чува.“

(Евреи 4:1)

1. Бог ни е обещал да влезем в Неговата почивка

Всички Божии обещания, записани в Библията, са валидни за нас днес. Те се получават по благодат, чрез вяра. „Затова наследството е от вяра, за да бъде по благодат, така че обещанието да е осигурено за цялото потомство (на Авраам). Не само за това, което се обляга на закона (т.е. евреите) но и за онова, което е от вярата на Авраам, който е отец на всички ни.“ (Римл. 4:16)

Едно от тези обещания е да влезем в Божията почивка. Що е Божията почивка?

В началото Бог сътвори света в шест дни (или шест периода от време) и в седмия си почива. Бог освети седмия ден като ден за почивка на човека и ден посветен на служение. В днешния забързан свят, в който мерило за успех е материалното благополучие лесно можем да се увлечем. И да не отделяме време, поне един ден, да починем, да отдадем почит на нашия Създател. И да прекарваме повече време с най-близките си хора. Бог ни е показал ясен пример, който е за наше благословение. Нека не се опитваме в неделя да свършим всичко онова, което не сме успели през седмицата, но да я посветим на Бога.

- Божията почивка е освежаване за онези, които се трудят и служат на Бога.

„Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните. Даже младите ще отслабнат и ще се уморят и отбраните момци съвсем ще паднат, а онези, които чакат (които служат на) Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да ослабнат.“

(Ис. 40:31)

„Елате при Мен всички, които се

трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя (и аз ще ви дам почивка, англ. превод)“

(Матей 11:28)

- Божията почивка е да бъдем с Бог завинаги в небесния Ерусалим.

„След това, ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнеца и течеше сред улицата му. И от двете страни на реката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите. Никакво проклятие няма да има вече; и престолът на Бога и на Агнеца ще бъде в него, и Неговите слуги ще Му служат. Те ще гледат лицето Му; и Неговото име ще бъде на челата им. Нощ няма да има вече; и няма имат нужда от осветяване на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове.“

(Откр. 22:1-5)

Тази Божия почивка е прицелната точка на нашия християнски живот, за която говори и ап. Павел. Вярваме ли, че Бог е приготвил добро място за нас? Копнеем ли да бъдем с Него завинаги? „Затова нека се постареем да влезем в тази почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие.“

(Евреи 4:11)

2. Ние можем да влезем в Божията почивка само чрез вяра

Виждаме ли и ценим ли ежедневните Божии милости и благословения в живота си? Радваме ли се на всеки миг, който Той ни подарява? Имаме ли благодарно сърце или роптаем при най-малкия признак на дискомфорт и разминаване от нашите оаквания? Изпитваме ли Бога? Съмняваме ли се в неговите добри мисли, намерения и воля за живота ни? Евреи е книга за живот на вяра и постоянство в Божия път. Именно това очаква Бог от нас.

„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога трябва да вярва, че има Бог и че той възнагражда тези, които (старателно, англ. превод) го търсят.“

(Евр. 11:6)

3. Исус е нашият Първосвещеник, който ни подкрепя по пътя към Божията почивка

Бог знае какво има в сърцата и умовете ни, пред Него няма нищо скрито; ние сме като отворени книги пред Него „Защото Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки меч, остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето. И няма създание, което да не е явно пред Бога; а всичко е голо и разкрито пред очите на Този, пред Когото има да отговаряме.“ (Евреи 4:12)

Ако можем да се прикриваме пред другите, то пред Бога всичко е явно. Той знае и силните ни страни, и слабостите ни. Той живя на тази земя и състрадава в нашите немощи и се застъпва за нас „Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак е без грях.“ (Евреи 4:15)

Като знаем това, ние можем винаги смело да заставаме пред Бога и да молим за неговата благодат, милост и подкрепа, за да укрепява вярата ни да устоим докрай и да извървим нашия път като християни. „Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага в подходящото време.“ (Евреи 4:16)

Увереността, която имаме е, че можем да получим благодат на подходящото или на точното време! Бог е с нас винаги и иска да не се облягаме на своя разум, но да разчитаме на него във всяка една ситуация и той ще се грижи за нас.

- Бог е верен да завърши онова, което е започнал в нас и Той очаква да му имаме доверие и да го следваме във всяка една област в живота си.

- Бог очаква от нас както сме стартирали добре в Неговия път, така и да го извървим докрай и да можем да кажем като ап. Павел: „Аз се подвизах в доброто войнствувание, попрището свърших, вярата опазих.“ (2 Тим. 4:7)

Пастор Емануил Тотеб

Благовестие в САЩ

Продължаваме със служението ни в щат Юта. Намираме се в Прово - гнездото на мормонската религия. Тук е един от най-големите университети в САЩ - Бригън Янг Юнивърсити. Ние сме в Юта, за да придобиваме души за Христа. И нашата стратегия е да обръщаме хората от тази суетна религия към Христа само за минути. Това е като риболова, не засечеш ли вдицата в подходящия момент, докато рибата кълве, ти я изпускаш завинаги.

Само за около две три минути ти можеш да спечелиш мормон за царството Божие или да го изгубиш. Това е много тънка работа. Мормоните са много гладни за истинско евангелие, но са много горди със своята религия. И тук е мястото да кажа, че ние не водим апологетични, дълбоко доктринални разговори. Не! Ние предлагаме благата вест с подходящ стих от Новия завет. Словото Божие има сила да докосва и пронизва като меч, остър от двете страни.

В понеделник имахме молитва в дома на аржентинско семейство. От там сформирахме екипите и тръгнахме двама по двама. Аз бях на благовестие с Джъстин (един бездомен младеж, който прие Христа и ни последва). Ние го включихме веднага в служение. Предадох го на мен. Не беше лесна работа. Той се измъчваше. Беше престанал да пие алкохол от няколко дена.

На първата врата, на която почукахме, се показва една млада жена. След поздрава тя сподели, че е новородена християнка. Беше жена от шведски произход. Зарадва се и имахме молитва заедно. Поканихме я да вземе участие във вечерните детски евангелизации.

На другата врата имахме контакт с англичанка, но вече мормон. Жената беше резервирана към това, което й говорехме. Аз й казах, че много съжалявам, като разбрах, че е англичанка и при това с мормонска вяра. Та нали Англия е първата страна, разпространила евангелието на тази земя. Тя смънка, че обстоятелствата

са я принудили да се присъедини към мормонската църква. Беше самотна. Молихме се за нея, но тя остана дистанцирана.

Когато почукахме на поредната къща, излезе мъж с много изненада-

До обяд Бог ни даде осем покаяни човека. Беше изключителен успех.

След обяд Джъстин предпочете да почива. Имах за партньор една жена на име Нет, тя беше бивш мор-

но лице и целеше да покаже, че много бърза и няма време за нас. Беше също самотен. Аз го попитах дали не познава англичанката, която живее в съседство, но той отговори отрицателно. Така започна да се държи по-дружелюбно. Престана да бърза и имахме молитва заедно.

мон, приела Христа и сега много ревностно свидетелстваше, че Исус е пътят.

Ние бяхме много живописна двойка. Нет беше доста пълна, облечена с бяла рокля и ходеше до мен с чадър, за да се предпазва от слънцето. Още на първата врата една

жена се моли с молитва на покаяние. След това аз и Нет влязохме в един двор, където двама мъже поправяха една кола. Единият от тях, висок американец на средна възраст, прие благовестието от Нет и с охота прие молитвата. Тук не срещнахме никаква съпротива.

После попаднахме на испаноговорящо семейство и им раздадохме покани за детското парти в парка. Те много се зарадваха.

На улицата видяхме деца, които се разхлаждаха с вода от едно корито. Ние им изпяхме песен и те повикаха баща си. Той се зарадва, че благославяхме децата му. Вечерта цялото семейство дойде на евангелизацията.

В този следобед имяхме богата жътва.

Само за един ден с двама различни партньори Бог ни даде 18 човека, предали сърцата си в молитва на покаяние. Пастор Джийн не можеше да повярва. Вечерта на детската евангелизация дойдоха повече от 100 деца. И към тях имаше призив за покаяние. На него откликнаха около 40 деца.

След един такъв тежък ден на служение в горещината ние потеглихме към дома с колата на Даниел. Той реши, че ще ни направи тур. До едно кръстовище спряхме замалко. Видяхме двама млади мормонски мисионери. Бяха с бели ризи и черни панталони. Даниел започна разговор с единия, а аз с другия. Те бяха изненадани от нашето появяване и само ни слушаха с боязлива усмивка. Моят събеседник казваше само: Така е, така е. Съгласен съм.

Спрях да му говоря и го помолих той да ме благослови. И той го направи. От моя страна аз се молих за него. Това беше финалът на дългия ден на служение.

Във вторник почувствах болки в стомаха. Не бях само аз. Повечето от моите колеги почувстваха същото. Вероятно беше от храната, която ядохме. Беше с много лошо качество. В този ден останах само на вода. В сряда сутринта Бог ми даде слово и аз призовах цялата наша армия за молитва за очистване на стана и изцерение. Беше атака срещу нас, но ние единодушно се вдигнахме в молитва.

Беше сутрин на духовна победа.

В този ден имах за партньорка една испаноговоряща жена на име Лули. Тя беше дошла да се учи на благовестие и това ѝ беше първо излизане на улицата. Много се зарадва, че ще бъдем в екип.

Спряхме колата до „Пионер парк“. Видяхме една жена да излиза от къщи. Ний я поздравихме, но тя каза, че бърза да отиде до магазина, тъй като имала ремонт в къщи. Предложих ѝ да спре и да се помоли за успешен ден. Тя склони. Само за минута тази жена предаде сърцето си на Бога. Тя се казваше Анжела.

Сутринта бях си чел посланието към Евреите, където се говореше за ангелите. И първата срещната беше Анжела. Това беше знак, че днес ангелите ще ни помогнат в делото на благовестието.

С Лули обиколихме квартала и докоснахме още няколко човека. Пред един дом един стар мъж поливаше цветята. Когато чу, че му говорим за Бог и вяра, той ни изгони. Беше много слаб и немощен с болнав вид, но много зъл.

След него друга една възрастна мормонка ни тръшна вратата и не пожела да говори с нас. Лули направи се развълнува. Тази реакция е нормална - казах ѝ, че хората са различни. Трудните ни помагат да се мобилизираме по-добре и да работим качествено.

Преди да се отправим към колата, решихме да опитаме още на една врата. Показа се интелигентна млада жена - мормон. Тя каза, че е горда със своята религия. Аз ѝ споделих, че е последно време и че Бог ме е пратил от България. Тя започна да ме слуша внимателно. Казах ѝ стихове от Словото и тя ги знаеше. После ѝ цитирах Малахия, глава четвърта: „Ще изгрее слънцето на правдата с целение на крилата си“. Това слънце е Исус Христос. Тя се развълнува. Попита ме какво искаме от нея. Аз ѝ казах: „След като така добре знаеш Словото, бих желал да ме благословиш.“ Тогава тя каза: „Заповядайте в къщи.“ Беше голяма изненада за нас. Аз коленичих, тя също. Вдигна ръце нагоре и отправи гореща молитва към Бога. След това аз издигнах глас на молитва. Жената ми сподели, че нейната дъщеря искала да учи в университет в България. Даже ми каза и какви са цветовете на българското

национално знаме. Бях изненадан от тази развръзка.

От там аз и Лули се отправихме към колата. Беше време за обяд.

След обяд трябваше да пътувам за столицата Салт Лейк Сити. Имах покана да проповядвам в женски затвор.

За наша изненада шофьорът ни Даниел не се яви в уречения час. Чакахме го до 17 ч. Нямахме никаква връзка с него. В това време пасторът, който ни беше поканил, се обади да разбере какво става. „Не дойдете ли до 17.45 ч. вие изпускате възможността да влезете в затвора.“ Имаше около един час път с кола. В това време получихме ангелска помощ. Сестра Джанет, като разбра за нашия проблем, ми подхвърли ключове на една кола. Самата тя се качи на нейния ван и пришпорихме по магистралата с двете коли. Тя ме водеше до изхода за затвора и след като ми го показа, се върна в Орам. Вратите на затвора се отвориха пред нас. Само споменахме на охраната кои сме и те казаха, че ще дойде човек да ни посрещне. Така и стана.

Аз идвах за втори път в този затвор. Преди година бях тук на богослужение и сега отново. Залата беше пълна със затворнички. Говорих им на тема „Дълбокия кладенец.“ Става дума за срещата на Исус със самарянката. Имаше духовен пир.

След службата имаше среща с управата на затвора.

В четвъртък имаше голяма детска евангелизация в един парк. Стив ни представи един мъж и имах молитва за него. После този мъж ме покани в дома си. Беше женен за индианка и имаха малко дете. В къщата беше много мръсно, той беше алкохолик, а тя стоеше на пода върху нечисти одеяла. Говорих им за Господа. Мъжът се разплака и обеща да дойде на богослужение в неделя.

На следващата сутрин Стив водеше молитвено събрание. Прочете текст от Римляни 10:1-4: „Моето сърдечно желание и моята молитва е спасението на Израел.“ Ние го променихме като вместо Израел сложихме Юта. Хората тук имат вяра, но не според пълното познание за Бога.

Мормонските духовни водачи твърдят, че без венчавка в храма, няма спасение. Не можеш да бъдеш венчан, ако нямаш нужната препоръ-

ка. Тези и много други неща можеш да чуеш.. Не искам да говоря за големите заблуди в тази религия. По-добре е да ви споделя свидетелството на Стив - бивш алкохолик: „Живеех в Аризона. Бях алкохолик. С големи усилия на волята живях една седмица без алкохол. Реших да посетя една църква. Трябваше да дойде и една приятелка. Облегнах се до стената и я чаках. В това време нещо ми стана и аз видях видение. Видях три кръста. От тях дойде една вихрушка върху мен и каза: Хуу! Затворих си очите и видях Исус на кръста. Няколко минути стоях като вцепенен. Той комуникираше с мен без думи. От този момент аз се промених. Оставих пиенето и до днес.“

След молитвата ние отново сформирахме двойки и тръгнахме на лов за души.

В неделя беше последния ден за Юта. Бяхме на тържествено богослужение. Пастор Джийн раздаде подаръци на благовестителите. Беше отчетена нашата работа като отлична. За около десет дена ние имахме 700 човека, предали сърцата си на Бога.

На тази служба аз проповядвах „Небесното царство е мрежа“.

След обяд имахме отново духо-

вен празник с участие на куклен театър и младежка пантомима. След тържеството имахме водно кръщение. Джъстин доведе двама алкохолици и единият от тях прие Исус Христа за личен Спасител. Другият каза, че му е нужно още време.

В понеделник имахме закуска с пастор Джийн и оттам - на аерогарата, за да излетим за Минеаполис.

В Минеаполис бяхме посрещнати и настанени при моя брат Ангел. Той беше приготвил програма за разтоварване. Ходихме на разходка до Зоопарка. На другия ден имахме служение в Спиритуал Чърч в Минеаполис.

В петък бяхме на разходка с лодка в едно от десетте хиляди езера на Минесота.

Квартирата ни беше в Плимуд - номиниран като най-добрия град за живеене в САЩ. Можяхме да се разходим в прекрасни паркове, всред които има най-различни спортни съоръжения и места за отдик.

В неделя имахме служение в Туин Лейк Чърч с пастор Парси, а вечерта с българската църква в Плимуд.

В понеделник отлетяхме за Амстердам и оттам - за София.

ВЯРА

Вярата е път в живота,
 вярата е Светлината,
 вярата е и Голгота,
 началото на Реката!
 Вярата е плодородна,
 свята майчина утроба;
 вярата е съдбоносна,
 освобождаваща роса!
 Вярата е и маята
 за това вълшебно тесто,
 известно като душата,
 която на първо място
 възкресява, вдъхновява
 за победи индивида;
 побеждавайки му дава
 право кула да си зида!
 Вярата е и искрата,
 начало на огън буен;
 опияняващ душата
 като сокът лозов руен!
 Вярата е апогея
 любовната надежда;
 вярата е като кея;
 спасявайки, презарежда!
 Вярата е свободата,
 поривът най-благороден,
 пътен лист за небесата
 към Синът единороден.

Нино Нинов

Изречението

Съставил: Х. Харизанов

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите:

Агнец, Вечен Отец, Господ, Емануил, Единороден, Йешуа, Княз на мира, Месия, Мощен Бог, Пророк, Раби, Слово, Съветник, Учител, Христос, Цар, Чудесен.

Намерете ги!

Ч	У	Д	Х	Р	И	С	Т	О	С	О
В	Е	Ч	Е	Н	О	Т	Е	Ц	А	Н
Е	Д	М	О	Щ	Е	Н	Б	О	Г	Е
Л	И	У	Н	А	М	Е	Ц	А	Р	К
К	Н	Я	З	Н	А	М	И	Р	А	И
О	О	Й	Л	Е	О	Г	С	У	С	Н
Р	Р	Е	Е	С	В	О	Н	М	И	Т
О	О	Ш	Т	Е	О	С	Й	Е	М	Е
Р	Д	У	И	Д	Л	П	О	С	Ц	В
П	Е	А	Ч	У	С	О	З	И	Т	Ъ
О	Н	Ч	У	Ч	Е	Д	М	Я	А	С

Преминаването на Йордан

В лагера на евреите настанала суматоха. Хората прибирали багажа си, свивали палатките, връзвали животните. Свещениците приготвяли ковчега. Иисус Навин оглеждал дали всичко е наред. „Днес ще преминем Йордан - казал той. - Ще видите, Бог ще ни помогне.“

Най-после всичко било готово. Хората се радвали: те отивали в страната, която Господ ще им даде. Най-отпред вървели свещениците с ковчега, а останалите почтително ги следвали. След известно време израилтяните стигнали река Йордан.

те се появила суха пътека. Свещениците тръгнали по нея, стигнали до средата на реката и спрели. А всички евреи минали през реката, като ги заобикаляли. Когато евреите били вече на другата страна, свещениците също излезли при тях. Тогава водата потекла отново и заляла сухата пътека. Хората разбрали, че Господ Бог Израилев е много могъщ Бог и твори чудеса, които не са по силите на никой друг.

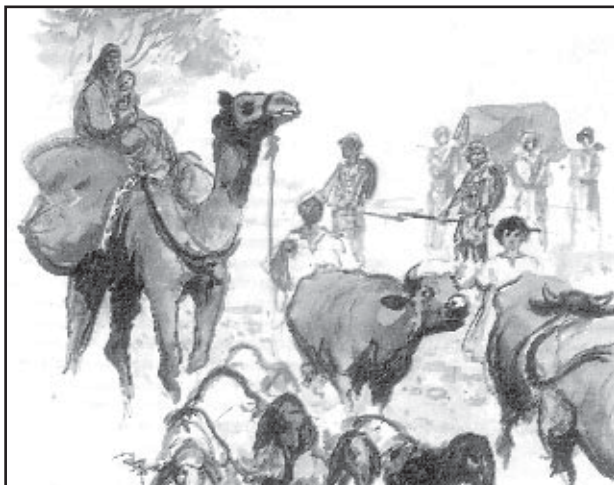
След известно време евреите празнували Пасха. Те колели пасхални агнета и ги печели. Жените месели хляб, но този път не от

манна, която Господ им изпращал всеки ден, а от зърно, което израилтяните събрали по полята на Ханаан. Манната, с която те се хранели четиридесет години в пустинята, престанала да пада на земята.

След празника Пасха Иисус Навин тръгнал към Иерихон. Изведнъж той видял до себе си някакъв човек.

Иисус се уплашил и попитал: „Кой си ти - приятел или враг?“ А това бил Бог! Иисус паднал пред Него на колене и запитал: „Какво искаш да ми кажеш?“ Бог рекъл: „Свали обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свято.“

Зарадван, Иисус Навин направил това, което пожелал Господ. Сега вече знаел, че Бог ще му помогне в борбата с жителите на Ханаан.

На другия бряг започвала страната Ханаан. Свещениците, които носели ковчега, нагазили във водата. Реката била много дълбока, а течението - много силно. Хората не могли да минат на другия бряг: страхували се, че ще се удавят.

Но в този миг станало чудо. Изведнъж нагоре по течението водата спряла и под краката на свещеници-

**Божия църква
„Дом на радост“
и епископ Милчо и Ани Тотеви
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин „Билла“)
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18:30 ч.

в Баня,
ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16
неделя от 9:30 ч.
и в сряда от 18:30 ч.**

**Божие СЛОВО
близо до теб!**

АБОНИРАЙТЕ СЕ!
Как???

**Абонаменти за 2009 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.**

КАТАЛОЖЕН №-106

**Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.**

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017

**Божия Църква
„Дом на радост“**

Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
„Билла“ и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:
Неделя от 11:00ч.
Вторник от 18:30 ч.
Петък от 18:30ч.

